

VIROLAI

*Rosa d'abril, morena de la serra,
de Montserrat estel,
il·luminau la catalana terra;
guiau-nos cap al cel.*

Amb serra d'or los Angelets serraren
eixos turons per fer-vos un palau;
Reina del Cel que els Serafins baixaren,
dau-nos abric dins vostre mantell blau.

Alba naixent d'estrelles coronada,
ciutat de Déu que sommià David,
a vostres peus la lluna s'és posada,
lo sol sos raigs vos dóna per vestit.

Dels catalans sempre sereu Princesa,
dels espanyols Estrella d'Orient,
siau pels bons pilar de fortaleza,
pels pecadors lo port de salvament.

Donau consol a qui la pàtria enyora
sens veure mai los cims de Montserrat;
en terra i mar oïu a qui us implora,
tornau a Déu los cors que l'han deixat.

Mística Font de l'aigua de la vida,
rajau del cel al cor de mon país;
dons i virtuts deixau-li per florida;
feu-ne, si us plau, lo vostre paradís.

Ditxosos ulls, Maria, los que us vegem!
ditxós lo cor que s'obre a vostra llum!
Rosa del cel que els Serafins voltegen,
a ma oració donau vostre perfum.

Cedre gentil del Líbano corona,
arbre d'encens, Palmera de Sion,
lo fruit sagrat que vostra amor nos dóna
és Jesucrist, lo Redemptor del món.

Amb vostre nom comença nostra història,
i és Montserrat lo nostre Sinaí;
sien per tots l'escala de la Glòria
eixos penyals coberts de romaní.

*Rosa d'abril, morena de la serra,
de Montserrat estel,
il·luminau la catalana terra;
guiau-nos cap al cel.*